

1
2
ŠOLSKO GLASILO

MOSTOVI

2012/2013

LUKA

PRED DAVNIMI ČASI JE ŽIVEL DOLGOVRATI DINOZAUER. JEDEL JE LISTE, KER JE BIL RASTLINOJED. NEKEGA DNE SE MU JE PRIDRUŽIL TIREKS. BIL JE MESOJED. NATO JE PRIŠEL ŠE ZMAJ. KER SE JE PREVEČ NAPIL LAVE, JE BRUHAL OGENJ. VSI SKUPAJ SO ODŠLI POGLEDAT VULKAN. BILI SO PRESENEČENI, KER JE BIL VULKAN TAKO VROČ IN VELIK.

LUKA ŠKRJANC, 1. B

POMLADNA

Čiv čiv čiv čiv, in cvetlicam prostor naredil.
sem zimo prepodil.

Luka in Jaka! Hitro pridita
pa smuči v kot pospravita.

Sonce na nebu že visoko žari
in led se na potočku topi.

Sneg se je že stopil

Čebelice že veselo letajo
in sladek med nabirajo.

Čiv čiv čiv čiv,
sem zimo prepodil.

Ana Dolžan, 6. b

LISIČKA IN ŽELVICA STA SE IGRALI NA IGRIŠČU. ŽELVICI JE IZPADEL ZOB. PONOČI JE PRIŠLA ZOBNA MIŠKA. POD BLAZINO JE ŽELVICI PUSTILA DARILLO.

NEŽA STANOJEV, 1. B

KRTEK ZLATKO

Ko vstane zjutraj krtek Zlatko,
gre kopat luknjo s svojo lopatko.

Ko ugotovi, da lopatke ni,
se krtek Zlatko razžalosti.

Odpravi se v mesto,
kupit veliko presto -
za svojo nevesto.
Zraven pa kupi še lopatko,
naš mali krtek Zlatko.

Ko zgodaj zjutraj vstane,
čevlje rjave si nadane,
in lopatko novo vzame.

Ko skoplje svojo luknjo,
si obleče modno suknjo,
pospravi lopatko
in obišče nevesto Katko.

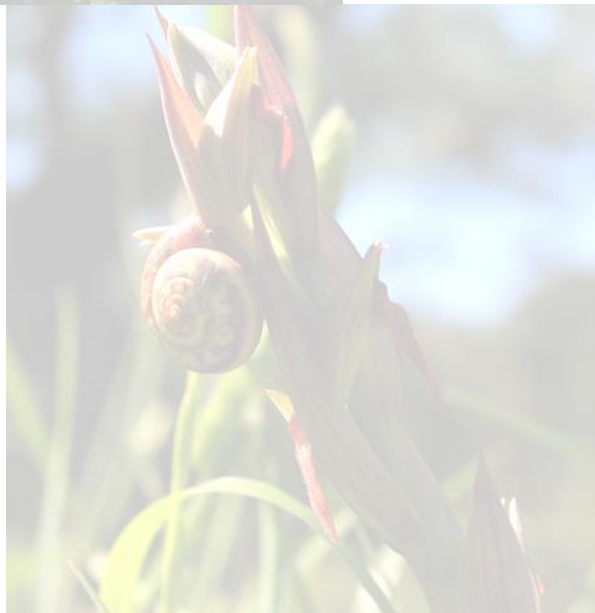
Žiga Perčič, Jaka Jordan, Neža Pintarič, 8. b

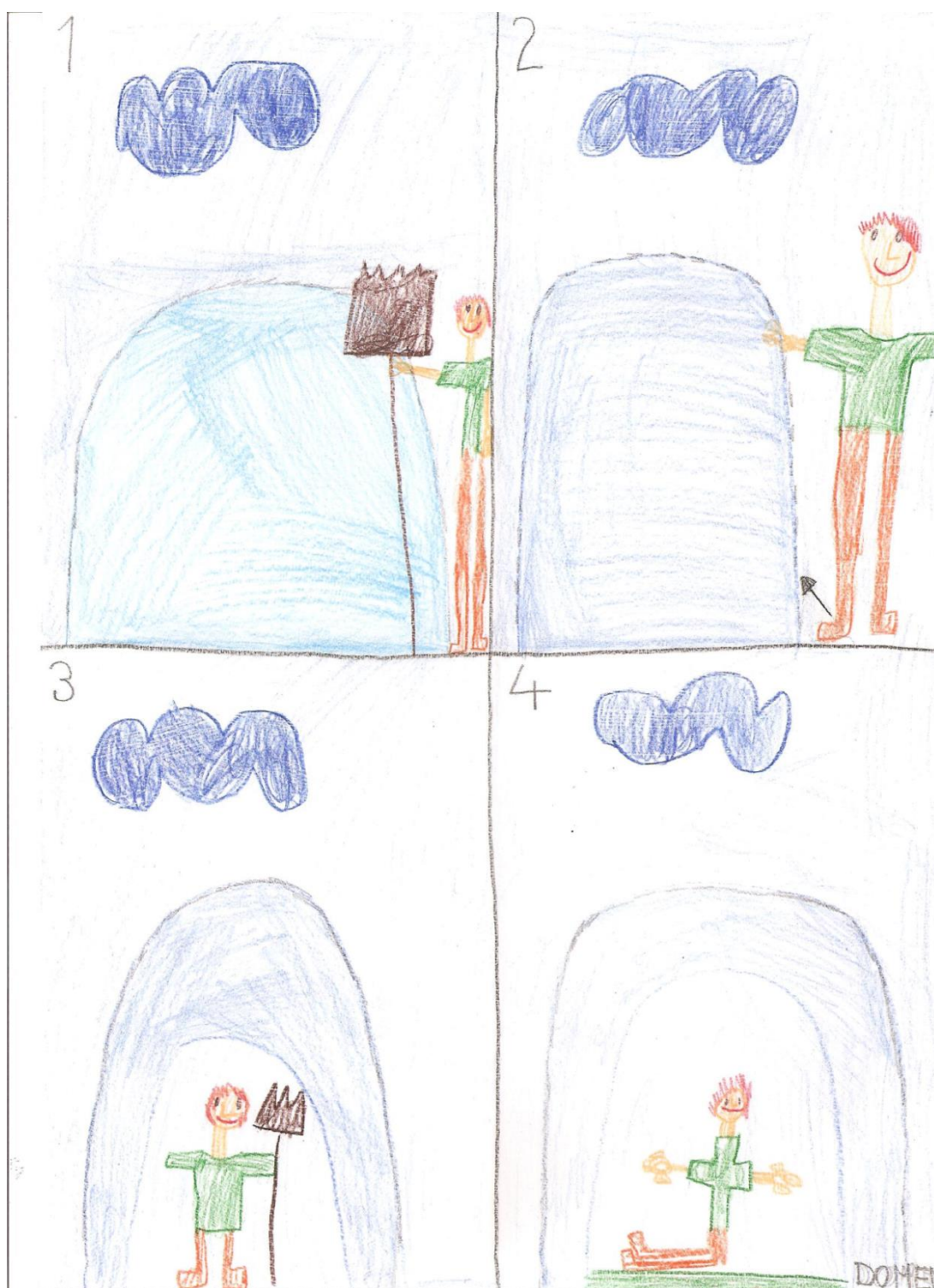
PEKARNA MIŠMAŠ

Opis glavne osebe

Mišmaš ima dolge črne brke, ki so videti kot mišji repki. Bil je majhne postave in imel je mišje črne oči. Velikokrat trdijo, da je škrat. Ne govori veliko. Nihče ne ve, kdo so njegovi pomočniki. Zvečer se mu zaiskrijo oči. Potem gre po stopnicah navzdol, zaloputne z vrati in tleskne s prsti. Od vseh strani pritečejo miši: bele, črne, sive in rumene. Sedaj začnejo delati preste, rogljiče, kruh in piškote. Peče pa tako dober kruh, da ljudje mislijo, da je goljuf, vendar ga speče s pomočniki. Neka ženska se je pritožila, da je v kruhu videla mišjo dlako. Ženska je bila na Mišmaša ljubosumna. Hotela ga je izgnati iz vasi, ampak Mišmaš je bil vztrajen in se ni pustil izgnati iz vasi. Nekoč je odšla v Mišmaševo pekarno in ugotovila, da Mišmaš dela z mišmi. To je povedala županu. Župan se ji je najprej smejal, potem pa rekel: »Zvečer, če nam dovolite, si bomo prišli ogledati vašo pekarno.« Mišmaš je bil užaljen. Zvečer, ko so prišli, je župan potrkal na vrta. Nič se ni zgodilo. Potrkal je še enkrat. Zopet nič. Vdrli so v pekarno. Prišli so do dvorane, kjer je Mišmaš pekel, pogledali in ugotovili, da notri ni nikogar. Žalostni so se odpravili domov.

Lovro Dovžan, 3. A

DEČEK JE KIDAL SNEG. NAMETAL GA JE NA KUP. POSKUSIL JE, ČE JE KUP DOVOLJ TRDEN. V KUP JE IZKOPAL LUKNJO. NAREDIL JE IGLU. FANTEK JE SEDEL V IGLU IN SE V NJEM IGRAL.

DOMEN BODLAJ, 1. B

SONČNICA IN ČEBELA

Nekoč je bila čebela, ki ni našla prave sončnice. Nekega dne se je čebela odločila, da jo bo poiskala. Odpravila se je na pot. S sabo je vzela vodo, hrano in odejo za lahko noč. Saj bo tam več dni, ne samo en dan. Ko je prišla do velikega travnika, je pogledala prvo rožo. Oh, ni bila dobra. Tako je prišla do tridesete rože in tudi ta ni bila dobra. Minili so trije dnevi in čebela ni mogla tako naprej. Odšla je domov in naslednji dan spet na pot. Prišla je do stote rože in jo dobro pogledala, kakšna je. Bila je zelo dobra. Imela zelo veliko cvetnega prahu.

Larisa Kovačevič, 3. A

POZIMI JE ZAJČEK ISKAL HRANO. SREČAL JE DRUGEGA ZAJČKA, KI JE TUDI ISKAL HRANO. PRIŠLA JE POMLAD. ZAJČKA STA BILA VESELA, DA SE JE SNEG STALIL. POLETI STA NA NJIVAH JEDLA KORENJE IN ZELJE.

RIKA DOLŽAN, 1. B

Možiček med dimniki

Opis glavne osebe

V glavni vlogi nastopa majhen droben možiček. Živi med dimniki na strehi. Zelo je prijazen, z okroglim obrazom in gomoljastim nosom. Hodi v odpeti rjavi suknjici, na glavi ima šilasti klobuk in okoli vratu ruto, rumeno kakor limona. Ni hotel imeti imena. Lahko bi bil recimo Ponirek, ker je tako nežen. Ali pa Urica, ker je tako točen ali pa Veliki prijatelj, ker vsakemu pomaga. Hodi ob paličici med dimniki, kakor da jih pase. Umiva se z mrzlo roso iz žlebov, ki se nabere zjutraj pod strešniki od tisoč let stare megle v močvirju za mestom. Zelo je majhen in droben, da ga je komaj opaziti.

Alja Zara Draksler, 3. a

Šolski muzej

Zgodaj zjutraj smo prišli v šolo in se z avtobusom odpeljali v Ljubljano. Ogledali smo si šolski muzej. Vodnica Maja je pokazala in povedala, kako se je razvijalo učenje od prazgodovine do danes.

Pogledali smo tudi začasno razstavo starih pisal. Najbolj všeč mi je bilo nojevo pero.

Odšli smo v učilnico. Še prej smo se oblekli v stara oblačila. V učilnici smo sedeli fantje na eni strani, dekleta pa na drugi strani.

Pozvonil je zvonec in vstopila je gospodična učiteljica. S šibo je kar tolkla po mizah. Zelo me je bilo strah. Tinkara je pozabila povedati svoje ime in je pristala na oslu.

Za nalogo smo morali stokrat napisati gospodična učiteljica. Po končani uri smo odšli domov.

Tjuš Koblar, 4. B

DEKLICA JE ŠLA V KUHINJO PO KORENJE ZA KONJIČKA. POTEM JE ODŠLA NA SPREHOD. NABIRALA JE ROŽICE. KO SE JE VRNILA, KONJIČKOV NI BILO VEČ V HLEVVU. BILA JE ŽALOSTNA, ZATO JE JOKALA.

ENEA BURNIK, 1. B

MARK B.

NEKOČ JE ŽIVEL MARKO. IMEL JE SESTRICO NEŽO. IGRALA STA SE NA IGRIŠČU. ZAČELO JE DEŽEVATI, ZATO STA ODŠLA DOMOV. KO JE NEHALO DEŽEVATI, STA SPET PRIŠLA VEN. MARKO SE JE SPOMNIL NOVE IGRE. SPUŠČALA STA ZMAJA.

MARK BELE, 1. B

Naličeni Hana in Alja

V ponedeljek se je Alja zbudila zelo zgodaj. Odšla je v kopalnico in tam je na svojem nosu opazila velik mozolj. Hitro je vzela puder in ga poskušala zakriti. Ko je to storila, je opazila, da je čisto bleda. Sklene, da si bo namazala še lice. Nato vzame mamino maskaro in namaže se še s tem. Končno je nared. Hitro vzame torbo in steče na kombi. Tam jo skoraj nihče ni opazil. Ko pa pride v šolo, njeni sošolci ne morejo verjeti, da je to ona. Sošolke pa se od ljubosumnosti ne zmenijo zanjo. Ko sem v šolo prišla jaz, sem bila tudi naličena, a ne zaradi mozoljev, temveč zaradi tega, ker sem imela rojstni dan. Bili sva kot dvojčici. Tudi iste majice sva imeli.

Hana Dolinar, 3. a

Uganka

Ponoči plava,
podnevi grize,
pa ni človek.
Kaj je to?
(anboz azetorp)

Hana Dolinar, 3. a

Zvezek pripoveduje

Nekega dne so me kupili v trgovini. Nato so me odpeljali v njihov dom. Ko so me vzeli iz avta, so me dali v šolsko torbo. Naslednji dan me je deklica odnesla v šolo. Tam je začela pisati vame. To me je zelo žgečkal. Ampak deklica ni opazila, da me žgečka in je še kar pisala vame in pisala in pisala in pisala. Pisala je vame, dokler me ni zmanjkalo.

Tjaša Zaplotnik, 3. a

VEVERICA SE JE PRIPRAVLJALA NA ZIMO. ZAČELO JE SNEŽITI, A VEVERICA ŠE NI ŠLA POČIVAT. ZAPADLO JE VELIKO SNEGA. VEVERICA JE ODŠLA SPAT. SPOMLADI SE JE PREBUDILA. VESELO JE SKAKALA Z DREVEŠA NA DREVO.

NEJC ŠMON, 1. B

FANI

Živela je deklica z imenom Fani. Živela je skupaj s škratki. Imela je modre oči in rjave lase, spletene v dve kitki z rdečima pentljama.

Škratki so pospravljali, kuhali, šivali, pometali, pomivali. Fani pa je vsak dan trdo delala. Blizu delovnega mesta je bilo majhno jezero. Ko je Fani odhajala z dela domov, je v jezeru plavala majhna, grda, zelena, debela žaba. Žaba je izbuljila oči in rekla: "Fani, Fani!" Deklica se je ozrla: "Joj, kakšen grd stvor! Kaj hočeš od mene?" Žaba odgovori: «Fani, povej mi tri želje in jaz ti jih bom uresničila.» »Joj, žaba, moja edina želja je, da bi zgradili šolo, v kateri bi se jaz in moji prijatelji škratki učili in dobivali dobre ocene. Sedela bi v prvi klopi. Veš, žaba, znam trdo delati, vendar pa sem močno željna znanja.» Žaba zopet izbulji svoje debele oči in ji veli: »Kaj takega! Kakšna punčka pa si? Zakaj si ne zaželiš zabave, igrače, sladoleda? Res si čudno dekle!«

»Nisem čudna, vendar me je življenje izučilo, da kolikor znaš, toliko veljaš!«

Žaba ni odgovorila ničesar več. Zavrtela se je na listu lokvanja in pred Fani je stala šola, pred katero je stala učiteljica in klicala: «Fani, pridi, pouk se bo vsak čas začel!» Fani je bila presrečna. Stopila je v razred, kjer je sedla v prvo klop.

Nely Seferagič, 3. a

Ura pripoveduje

Pozdravljeni, jaz sem ura Tonka. Vem, da zdaj visim na steni 3. a razreda in nisem več uporabna kot prej. Zato vam bom povedala vso zgodbo.

Bila sem lepa cvetoča ura v trgovini. Tam sem bila kar dolgo. Potem pa cin- cin, vstopil je nekdo, ki je hotel tako uro kot sem jaz. Vzel me je in obesil na steno osnovne šole Križe. Najprej me je obesil v 1. a, potem v 2. a, zdaj pa visim v 3. a. V 3. razredu sem bila le en teden, saj so me otroci razbili. Ko je to videla učiteljica, je poklicala hišnika, da me odnese in popravi. Ko me je popravil, me je obesil nazaj in zdaj sem tukaj že štiri leta.

Bila sem zelo uporabna, dokler se ni zgodilo pok-cop in spet sem počila.

Ajda Meglič, 3. a

Roža Narcisa in čmrlj Čupolinko

Nekoč je živela roža Narcisa. Zelo se je dolgočasila. Ni imela prijateljev. Nekega dne je mimo priletel čmrlj Čupolinko. Zelo je bil lačen.

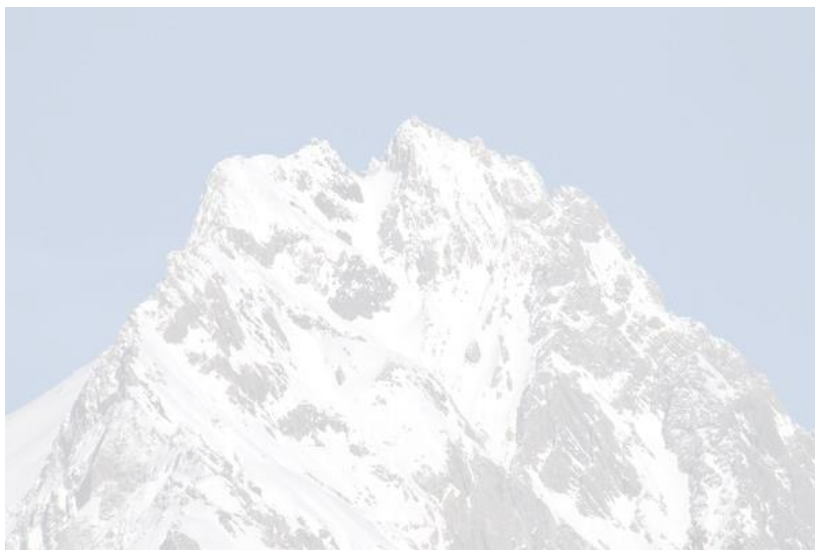
»Mmmm, ta vonj je prava pojedina.«

»Prste stran od mojega nektarja!« se je razjezila Narcisa. Čmrlj Čupolinko je odletel. Tako je Narcisa ostala brez prijateljev.

Gaja Klemenc, 3. a

Zima in poletje

Zima, zima pojdi stran,
grozi ji že prav vsak kaplan.
Otroci sicer srečni smo,
a poletja komaj čakamo.
Z družino na morje odplujemo,
a ne predaleč, da se hitro vrnemo.
Zelo se veselimo,
saj na morju se plavati učimo.
Na morju ni pravil nobenih,
zato pokonci smo do enih.
Vse nasprotno je od šole,
zato si kupim kokakole.

Hana Doles, 4. a

Domača naloga

Oh, domača ti naloga,
velika moja si nadloga.

Nikoli konca ni,
jaz pa pišem tja v tri dni.

Prostega časa pa kar zmanjka,
saj mi spet naloga manjka.

Med počitnicami naloge ni,
zato smo srečni prav vsi.

Hana Doles, 4. a

Avto

Avto je neka jeklena reč,
a ni kot peč.
Iz njega se kadi
kot iz ostalih čudnih stvari.
Meni pa se čudno zdi,
kako hitro peljejo te reči.

Uporabljajo jih vsi,
učitelji in starši.

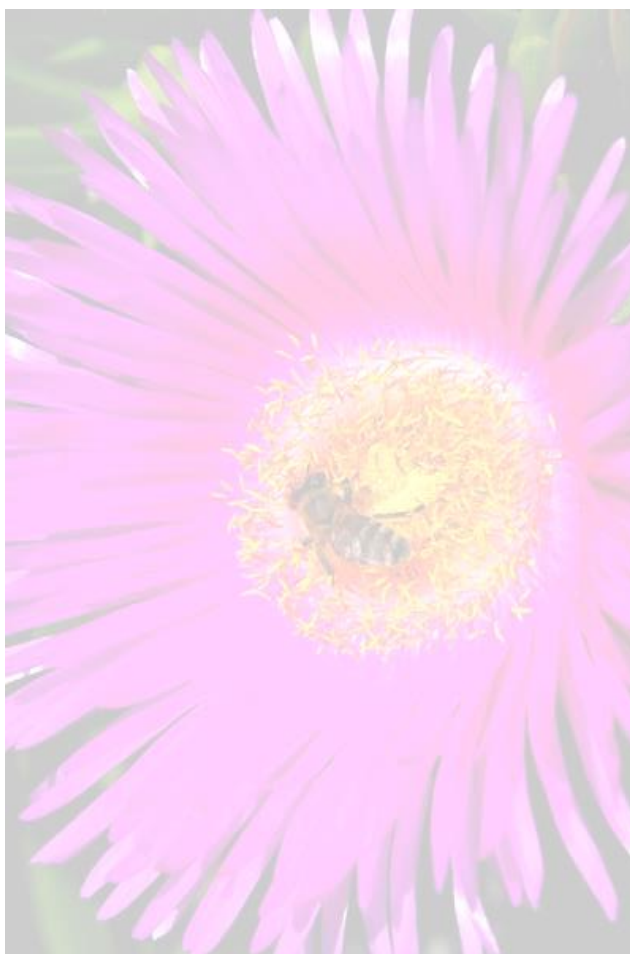
Učitelji v šolo hitijo,
starši pa iz služb domov bežijo.

Hana Doles, 4. a

Medved in čebela

Medved se je res rogal,
iz čebele se je norčeval.
Čebela je do njega priletela
in mu v gobček želo zasadila.
Gobček rdeč je imel,
da je v temi kar žarel.
Jo medved je začel lovit
in zaletel se je v zid.
Čebela se je smejala
in mu zadnjo plat kazala.
Potem je ugotovila,
da je želo izgubila.
V reko je skočila
in se toku prepustila.
Medved se je spet smejal
in brez sape je ostal.

Žan Zupan, Matevž Terziev, 4. a

Priporočam v branje

Na kraju zločina: Dvojna igra

Knjiga je ena izmed mnogih iz zbirke Na kraju zločina, avtorja Maxa Allana Collinsa. Vendar pa je vsaka nekaj posebnega, v vsaki je nek poseben zaplet, kakor v tej. Tu nas preseneti ugotovitev, da je dva popolnoma različna umora, dva časovno različna umora, saj je bilo med njima 15 let razlike. A vendar se je zagnanost preiskovalcev zločina obrestovala in prišli so do ugotovitve, da je oba umora zagrešil isti človek, torej so imeli opravka s serijskim morilcem. Med preiskavo ekipa preišče še veliko krajev zločin, pričaka jih tudi še kar nekaj trupel. Vendar pa ekipa deluje zelo profesionalno in reši vsako težavo. Kako se zgodba zaključi, pa ugotovite sami.

Jan Bitežnik, 8. a

Pomlad I.

Pomlad je prišla v vas
in razveselila vse nas.
Vedno bolj vroče je
in kmalu bo poletje.

Zime na srečo ni več,
odšla je daleč preč.

Topleje je
in morje se greje.

Kmalu zelo vroče bo,
saj bo poletje v vas prišlo.

Hana Doles, 4. a

Pomlad II.

Končno spet prišla je ta pomlad,
pregnala zimsko je sivino
in popestrila našo dnevno je rutino.

Otroci obožujemo pomlad,
saj nam vedno prinaša veselje,
srca naša nam ogreje.

Le zakaj je pomlad tako lepa?
Lepa je, lepa,
ker listje končno spet je zeleno,
ker ptički zopet žvrgolijo
in zapojejo nam prečudovito melodijo.

Spomladi vsi smo zdravi,
nikoli nič nas ne ustavi,
polni smo energije
za nove vragolije.

Robert Marjanica, 4. a

Šola

Počitnice se približujejo,
mi se že veselimo,
ker veliko smo se naučili,
da v višji razred bi prestopili.

Tam nas čaka novo znanje,
ki si ga želimo vsi,
saj šola nam je edina stvar,
kar lahko počnemo zdaj.

Vsi znanja si želimo,
da boljše volje bomo vsi,
ki bomo pridno šolo zdelali.

Matic Kutin, 4. a

1. festival naše prihodnosti

V soboto, 18. 5. 2013, smo se nadarjeni učenci Osnovne šole Križe udeležili 1. festivala naše prihodnosti, ki je potekal na Osnovni šoli Orehek. Na festivalu so potekale delavnice z različnih področij, od matematike do slovenskega jezika in računalništva. Sam sem se udeležil delavnice Priprava radijske oddaje.

Ob prihodu na šolo nas je najprej sprejela ravnateljica OŠ Orehek, gospa Ivka Sodnik in koordinatorica projekta, gospa Anja Šmid. Po nagovoru in kratkem orisu našega dneva, nas je najprej zabavala Impro ekipa. Vsi učenci smo se zelo nasmejali ob njihovi predstavi. Nato je sledila razporeditev po delavnicah. Delavnica Priprava radijske oddaje je iz področja slovenskega jezika in računalništva. Tam sem se seznanil z mentorjem Andrejem Novljanom, ki tudi dela na radiu, in z učencem Nejcem Pustotnikom, ki naj bi z mano pripravljal radijsko oddajo. Nato se je delo začelo. Opravila sva intervju z Impro ekipo, ki nas je zabavala ob uvodu. Izmenjaje sva snemala in opravljala intervju. Na pogovor sva povabila tudi ravnateljico gospo Ivko Sodnik in koordinatorico projekta Anjo Šmid. Seveda pa s tem ni bilo še vsega konec. Morala sva še izrezati neuspele posnetke, sestaviti oddajo in posneti špico. To je rdeča nit oddaje.

Zanjo sva potrebovala ženski glas, zato sva povabila udeleženko druge delavnice Nežo Kržišnik. Sledila je malica. Po njej sva se odločila, da posnameva vtise udeležencev drugih delavnic. Ostala nama je le še združitev teh posnetkov v radijsko oddajo. Dodala sva še glasbeno podlago in oddaja je bila nared. Po končanih delavnicah so vse udeležence čakale športne igre na zunanjem ali notranjem igrišču. Sledil je še kratek zaključek, kjer smo se poslovili in poslušali nastalo radijsko oddajo.

Na 1. festivalu naše prihodnosti sem nadgradil znanje o obdelavi zvoka in se podučil o snemanju radijske oddaje. Če bom naslednje leto zopet imel možnost obiska, bom zagotovo ponovno izbral to delavnico. To področje dela me zelo veseli.

Jan Bitežnik, 8. a

NEKAJ PRISRČNIH ODLOMKOV IZ ŠOLSKIH SPISOV

- V soboto je ata zmagal na razstavi psov.
- Jaz nisem krščen, sem pa cepljen.
- Stric je odpeljal svinjo za hišo in jo zaklal skupaj z dedkom.
- Moja teta je šla na aerobiko. Drugi dan so jo roke tako bolele, da jih ni mogla dvigniti nad glavo. Prav tako noge.
- Pri nas imajo moški lahko samo eno ženo. To se imenuje monotonija.
- Pri nas ima vsak svojo sobo. Samo ata ne, on mora spati pri mami.
- Ata je odrasel na vasi. On je videl živo kravo.
- Ne vem, koliko let imam. To se stalno spreminja.
- Zelo sem se ustrašil, ko je zbolela mama. Mislil sem, da nam bo zdaj kuhal ata.
- Krave ne smejo hitro teči, da ne bi polile mleka.
- Življenjsko zavarovanje je denar, ki ga dobi tisti, ki preživi smrtni slučaj.
- Črvi ne grizejo, ker imajo rep spredaj in zadaj.
- Psi imajo radi vodo. Nekateri celo tako, da v njej živijo. To so morski psi.
- Ribe se razmnožujejo tako, da nosijo iskre.
- Živalski vrt je super. Tam lahko vidimo živali, ki jih sploh ni.
- V Franciji so nekoč kriminalce ubijali z želatino.
- Med tednom Bog živi v raj, v nedeljo pa pride v cerkev.

Zbral: Drejc Fležar, 8. a

Povzeto po: LMAO.SI

Uredniški odbor:

Čadež Nik, Janškovec Žiga, Jekovec Kristjan, Kodorovič Mitja, Čibej Petra, Leskovšek Janez, Mešič Lina, Plohl Černigoj Žiga, Ribnikar Žan, Terziev Štefan, Primožič Urh, Bitežnik Jan, Fležar Drejc, Petrušič Davor

Avor fotografij: Drejc Fležar, 8. a